

SCENES UIT EEN HUWELIJK

Naar een idee van Cilia Born en André Rooijmans (C en A). Vormgeving, stills en fotografie: Tim Stet

Werk / privé

Het is donderdagmiddag, 18.00 uur. A heeft zichzelf een glaasje witte wijn ingeschonken, Radio 1 flink hard aangezet en staat in de keuken over een kookboek gebogen. De planning is om om 18.30 uur te eten. C werkt in Leiden en komt meestal rond 18.15 uur uit haar werk. 'Niet te laat eten, dan heb je nog wat aan je avond', meent A altijd en heeft daarom op de een of andere manier altijd een werkstop om 17.00 uur.

A werkt aan huis, is eigen baas en heeft dus makkelijk praten. 's Morgens heeft hij al bedacht wat er die avond gegeten wordt en beschouwt het als een pauze-nummer om even de stad in te gaan om boodschappen voor die avond te doen. Maar werken doet hij nooit langer dan 17.00 uur. Ookal zouden ze pas om 22.00 uur eten: om 17.00 uur gaat er een soort alarm in zijn kop af. Dan gaat zijn computer uit, gaat naar beneden om de radio aan te zetten en zichzelf iets lekkers in te schenken; soms voorafgegaan door een paar minuutjes achter de piano. 'Na gedane arbeid is het goed drinken' placht hij immer tegen en in zichzelf te zeggen.

Vroeger kookte A bijna nooit. Hij was geen ster, maar ook omdat C het heel goed kan en omdat hij in Hilversum werkte en laat thuiskwam. Koken hoorde niet tot A's takenpakket in die tijd. Maar tegenwoordig wel. Nu de kinderen niet meer thuis wonen, A thuis werkt en C alle tijd kan geven aan haar werk, kookt A meestal. Hij is het leuk gaan vinden, maar met twee dingen worstelt hij nog: de hoeveelheid (hij kookt altijd voor 4 personen!) en de logistiek. Wanneer moet ik wat doen om alles samen op tijd klaar te hebben? 'Alles is te leren, het is een vorm van professionalisering', grapt C meestal als hij daarover klaagt.

Vandaag heeft hij forel op het menu staan. Jamie Oliver wijst hem de weg naar een 'geroosterde variant met tijm' op blz. 88 van zijn favoriete kookboek. Nauwgezet volgt hij de stappen die daar beschreven staan. Alles is in gereedheid gebracht; de twee forellen zijn met tijm ingesmeerd en gevuld en liggen naast stukjes citroen waarin laurier gestoken is in een braadslee. De oven is 'op z'n hoogst voorverwarmd' en A schuift de twee dooie beesten de oven in. Even later is een heerlijk gesis te horen... én een smsje komt binnen: 'Er liep iets uit, ik neem een trein later... xxxxx C.' 'Shit', denkt A, hoe moet dat nu? Die beesten zijn al bijna gaar... 'Eruit maar!' en opent de oven en zet de hete bak op het aanrecht. Dát ruikt heerlijk, maar wat te doen? A besluit de bak gewoon maar te laten staan en na twintig minuten terug te zetten. Zo gezegd, zo gedaan. De oven is nog warm en dat worden de beesten ook weer. Wederom lekker gesis! Maar wederom gevolgd door het geluid van een binnenkomend sms-je. 'Shitshit', roept A hardop nog voordat ie het bericht gelezen heeft. 'Trein van 18.45 uur valt uit. Hoop om 19.30 uur thuis te zijn. Sorry namens de NS!' xxx C
Weer gaat de hete bak op het koude aanrecht. En om 19.15 uur weer terug. Om 19.45 uur gaat de voordeur open. Twaalf uur nadat ze deze deur aan de andere kant sloot, komt C thuis. 'Mmmm... wat ruik ik?' roept ze moe maar vrolijk op de trap. Doodgegaarde forel. Het bestaat, maar smaakt niet. Ookal drink je er wel drie glazen Chablis bij!